

28. juli 2016

EM 2016/97

I henhold til Inatsisartuts forretningsordens § 33 fremsættes følgende beslutningsforslag:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at pålægge Naalakkersuisut til FM 2017 at fremlægge en strategi- og handlingsplan, der fremadrettet anviser vejen for, hvorledes vi med udgangspunkt i behovene sikrer ansættelse, uddannelse, opkvalificering og fastholdelse af fagpersonale på daginstitutionerne.

(Medlem af Inatsisartut Peter Olsen, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

Vi overdrager hver dag et stort ansvar til vore pædagogiske medarbejdere til varetagelse af pasningen og udviklingen af vore førskolebørn på det, der til daglig kaldes dagtilbud eller vuggestuer og børnehaver. Som begrundelse for mit udsagn om, at vi overdrager et stort ansvar vil jeg opridse følgende betragtninger:

Fra morgenstunden og indtil vi har fyraften om eftermiddagen lægger vi vore børn i pædagogernes hænder og forsørgelse. Det er måske nærmere sådan, at vi kan sige, at pædagogerne i længere tid end vi selv passer og er sammen med vore børn. Barnets fremtid grundlægges for en dels vedkommende i institutionen, hvorfor vi dermed pålægger pædagogerne et kæmpeansvar.

Vores største og mest værdifulde rigdom ligger hos vore børn. Derfor må vi for at sikre vore børn det bedste og mest hensigtsmæssige grundlag for deres liv ud fra et politisk synspunkt have et større blik og interesse for dette område. Og her kommer pædagogerne i daginstitutionerne ind som det centrale omdrejningspunkt i udformningen af et grundlag for vore børn.

Uden deres indsats ville vi ikke være i stand til at passe vort arbejde med god samvittighed. På den baggrund – er af yderste vigtighed og betydning – at vore pædagoger i deres ansættelser – i deres aflønning behandles – i overenstemmelse med det store ansvar, der bliver dem overdraget.

Desværre er situationen den i dag at vi mange steder har mangel på uddannede pædagoger, hvorfor vi må ansætte personalevikarer uden den fornødne uddannelse på børneinstitutionerne.

Det bør ikke være sådan, at vore børn skal vokse op på sådanne vilkår. De mennesker, vi i vort fravær i forbindelse med arbejde varetager pasningen af vore børn må være:

1. I stand til at varetage en professionel pasning, opdragelse på en tillidsvækkende måde.
2. I stand til at vise forståelse og give deres bidrag til fordel for vore børns behov
3. I stand til at være hengivne, i stand til at lære vore børn at kende, være pålidelige og svinge godt sammen med vore børn.
4. I stand til at bidrage til vore børns menneskelige og kundskabsmæssige udvikling.

Jeg er derfor af den opfattelse, at det må gøres mere attraktivt at ville arbejde som pædagog, hvis vi sørger for, at arbejdsvilkårene forbedres. Hvis vi skal kunne tiltrække yderligere personale til den pædagogiske gerning er én af mulighederne at forbedre arbejdsvilkårene på institutionerne for pædagogerne.

Hvis vi skal kunne øge antallet af uddannede pædagoger og dertil gøre uddannelsen og arbejdet mere attraktivt må vi selv med tanke på fremtiden være i stand til at fastholde så mange pædagoger som muligt inden for området, og det vil derfor være nødvendigt at udstikke rammerne herfor samt foretage en udformning af initiativerne.

Under arbejdet med at udstikke rammerne og udformningen af initiativerne kan man dykke ned i følgende overvejelser;

“Hvorledes kan vi fuldføre en rekruttering til opfyldelse af vore behov?
Hvilke former for uddannelse og videre kompetenceudvikling kan vi gennemføre?
Hvad kan vi gøre for at fastholde det uddannede personale”?

Gennem udarbejdelse af rammerne og planlægning af udformningen kan vi forbedre arbejdsvilkårene for vore medarbejdere, og ikke nok med det. Vi kan ligeledes sikre en bedre og mere resultatorienteret service over for børneforældrene, børnene og andre med behov for pasningsmuligheder. Der er ingen tvivl om, at ethvert hjørne af arbejdsområderne vil kunne forbedres på den mest ideelle måde.

Med disse overvejelser og begrundelser fremlægger jeg hermed dette beslutningsforslag om, at jeg med henblik på at opnå bedre arbejdsbetingelser for vore medarbejdere i daginstitutionerne med dette forslag pålægger Naalakkersuisut at fremlægge en strategi- og handlingsplan, som jeg hermed videregiver til Inatsisartut for videre drøftelse.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Udarbejdelse og fremlæggelse af en strategi- og handlingsplan vil medføre administrative omkostninger for Grønlands Selvstyre. Det forventes, at en sådan opgave omfatte ressourcer svarende til ½ årsværk for en AC-fuldmægtig, hvilket omtrentlig svarer til 250.000 kr. I det omfang Naalakkersuisut allerede delvist har udarbejdet den efterspurgte strategi og handlingsplan eller tilsvarende for andre personaleområder, så vil forslaget kunne realiseres mindre ressourcerekrævende.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv.

Ingen

De økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne.

Ingen

Tak.